

içindekiler

Bu fanzinde kullanılan eserler;
(Şiir, yazı, görsel, kırpık v.s.)
onları üretenlere aittir.

Onlara danışılmadan paraya çevrilecek işlerde
kullanılması tam bir ibnelik örneği olurdu.

Popüler kültürün asi kölesi
Sanat camiasının ucuz ordövr tabağı,
Manita için yazılan şiir, yapay zekaya hazırlanmış görsel,
beğeniyle şişen ego, duvardaki muz;
“Palyaço Fanzin”
Üç kuruş farkla marjinal faydanıza tükürüyor.

-30-

“Yıkarak değil, içinden geçip giderek.”

-made by a human-

Önemli Not:

Bu zİN; Kendi cümleleriyle konuşur, “*alıntı*” ihtiva etmez.
Her birey anladığı kadarını yaşamakla lanetlenmiştir.

**Palyaço bir anlık zihin kontrolsüzlüğünden
doğmuştur, bir sebep ve amaç barındırmaz.**

Baskı ve dağıtım süreci boktan ve meşakkatli olduğu için çağımızın
*papirüs*ü olan **PDF** formatında indirilip telefonda okunması önerilir.
Yok ben kağıt istiyorum **ET ETE DEĞECEK** diyorsan sevgili okur,
küçük bir gayretle **ŞİRKET YAZICISINDA, FOTOKOPİCİDE** filan
çoğaltıp özgürce okuyabilirsin. “*Hayır, daha da fazlasını istiyorum ben
dayanışmacıyım*” dersin de fazladan baskı yapıp
METRODA UNUTABİLİRSİN.

Muhtaç olduğun bilgi göt cebindeki telefonda mevcuttur

Çok daha az önemli not.

“İçindeki Narkissos’a sarıl. Sadece o sana hayran.
Ve af dile aynada gördüğün yaşlı adamdan.”

Ayrıca unutmadan.

“PDF is new papirus!”

/Prolog

Süreklilik. Varlığı korumak için.

Bu yaşananlar yeni değil. Savaşlar, katliam, güçlünün zayıfı ezmesi filan. Tarih boyu yaşanmış. Doğası yüzünden bir kaplanı suçlayamamak gibi.

Biz de vahşiyiz. Tırnaklarımız ve köpek dişlerimiz var.

Öyle ki, vahşilik kavramını anlayıp buna devam etmekte beis görmeyecek kadar. Bir iki akıllı insan bir şeyler yaptı, medeniyeti öğrendik, bir iki rönesans yaşadık diye kimse kendini erdemli birey sanmasın. Tüm bu kazanımlarımızı türümüzün vahşiliğine borçluyuz.

Süreklilik belki de hala bitmediği içindir?

Önümüzde bir yol ayrımı var. Ve bu kararı insanlığın sonraki evresini göremeyecek olan bizler vereceğiz. Yani tam olarak biz değil. Havalara girmeyin. Kurduğumuz medeniyette bizim adına karar verme yetkisi verdiğimiz, bizim gibi düşünmeyenlerden bahsediyorum. Çok ama değersiz, güçlü ama ağılak, hedefi basit, hırsından kör olanlardan.

Korkma. 😊

Bir derenin kenarında otur ve keyfine bak. İmparatorlukların kalıntıları önündeki dereden sürüklenip giderken, hiç kimsenin zamanın akışına engel olamayacağını göreceksin. Tarih boyunca verilen yanlış kararlar sonucu o derenin kenarında olduğunu anlayıp güleceksin.

Ayaklarını uzat ve unutulacak olmanın tadını çıkart.

İyi yahut kötü... Bilinçli bir yaşam formu olmanın yanında nedir ki?

/Güzel bir akşam nasıl olmalıdır?

Saat gece yarısına yakın.

4:20 civarı 🍀

Müzik var.

Yalnızım.

Önce hafiften bir rüzgâr esiyor.

Elim sürçüyor,

'şiiir yaşıyorum.'

Bir de Orhan Veli dizesinde bağlaç olsam.

/26719

/ Paliaton'un Ölümlü

Antik/Modern Tragedya

Diğer antik şehir devletlerindeki veletlerin sadece harçlığıyla aldığı şeyler için filozof aylığının tamamını özünde beş para etmez şeylere gömünce, Usta Paliaton bir süre düşünüp kendi kendine dedi ki;

“En önemli eserim ‘devlet’, bizi feci s.kiyor...”

Komik bir düşünceydi. Gülüp geçecekti. Geçmedi. Çünkü 'her şakanın altında bir gerçek yattığı' fikri antik overlokçular tarafından daha yeni ortaya atılmıştı. Paliaton ise başrolünü istemsizce üstlendiği bu acayip şaka üzerine düşünmeye başladı.

“Ekonomi bir tür Pornographos ise, bilinen tüm antik dünyadaki en büyük kerane bizim şehir devletinde olmalı.”

Gülecek gibi oldu, ama sonra durumun ciddiyeti onu dahasını düşünmeye zorladı. Sonuçta ekmeğini düşünerek kazanıyordu. Ve açıkçası hakikat nedir, bilgi nedir, ruh nasıl işler, güzellik ve sevgi bizi nereye götürür; bunları düşünmekten biraz sıkılmıştı.

İş için değil de biraz eğlencesine düşünmeye karar verdi. Son derece ciddi bir ses tonu düşündü. *Academia'* da konuşma yapar gibi gürliyordu düşündüğü ses. Kendi kendine güldü.

Gelecekte sözelciler onun hakkında şöyle yazacaklar!

“Paliaton’a göre, ekonomi gerçekten halk ile devlet arasındaki bir tür pornographos ise bunun kendince bağımlılığı da vardır.”

-Devlet feci S.2- (Sayfa 2)

Paliaton kendi kendine eğlenirken, aklına “Ekonomik bağımlılık” diye bir düşünce geldi. Bunu ilk düşünen kendisiymiş gibi hissetti.

“Ekonomik bağımlılık...” Sakalını kaşıdı. “Vaaay.” Dedi. “Yine iyi düşündüm.”

Bunu gerçekten yaptı Paliaton.

Ekonomik bağımlılık olayını tam kavrayamadı Usta, çünkü düşüncenin temelini bir şakadan başladığını unutmuştu. Kendi şehir devletinde uygulanan ekonomik modelin bir hastalık, bir çeşit veba gibi diğer şehir devletlerine yayıldığını düşündü. Etrafta titreyen ekonomi bağımlıları düşündü.

Bu düşünce onu biraz germişti. Bir süre soluklanmak için heykелci dükkanının duvarına oturdu.

* * *

Şakacıktan da olsa zamanının ötesini düşünmüştü. Ama şimdi o kadar ileri gitmişti ki, kendini bir anda 2020’lerin aynı coğrafyasında, bir bakkalın önünde düşünürken buldu.

İlk gözlemi 2000 yılda her şeyin arttığıydı. Binalar, insanlar, tutarlar. İkinci gözlemi ise Kendi şehir devletinin uyguladığı o meşhur *pornographos düzeninin* yayılıp veba temalı düşüncesinde olduğu gibi milyonları etkilediği idi.

Diğer şehir devletleri onları parmakla gösteriyorlardı.

“Kıskançlık...” diye düşündü büyük usta.

Kıskanmak üzerine o kadar algı boşuna yaratılmıyor olmalıydı. O kadar kiklopun maaşı tabi ki helal parayla ödenmeyecekti. Krallar, tiranlar, aristokratlar ne yapsın? O kadar parayı nerden bulsun? Bütçedeki bu devasa deliği kapatmak için herkes tuttuğu öpüyordu. Burada da en çok öpülen her zamanki gibi halktı. İnsanların gelecekte film denen şeylerde izleyecekleri Amerikan hapishanelerindeki gibi; arkanı dönmeye, bir şeyini düşünmeye gör... En ufak hatanda tependeydiler.

2026 yılının haziran ayında gördüğü şeylerden beyni yanmış, anlamını bilmediği, çağrışım dahi kuramadığı mavi bir ekran düşündü Usta Paliaton.

Ansızın duyduğu sesle irkildi. Bakkaldı. Elinde süpürge, gölgesi Bilge'nin üzerine düşüyordu.

“Siktir git başka yerde düşün. Başımızı belaya mı sokacan it?”

Yoldan geçen sıradan bir kadın çocuğunu çekerek ondan uzaklaştırdı. *“Utanmaz herif! Herkesin içinde...”*

Bir emekli baygınlık geçirmek üzereydi. *“Ay ben galiba kin ve düşmanlığa...”*

Paliaton onlara baktı. Gördüğü şeyi anlamamıştı ama bildiği şey, onların hayatları boyunca hiç düşünmedikleriydi.

Bakkal bu kez emekliden ilham alarak, daha yüksek sesle bağırdı.

“Hey! Biri bi'sey yapsın! Bu adam dükkanımın önünde düşünüyor!”

* * *

Düşüncesinde bakkalın çağırıldığı polisten kaçarken karşısından geçen Themis Baş Rahibi'ni görünce oyulmaya hazır bir mermer kütlesi gibi donup kaldı Paliaton. Gerilmişti. O sıralar *Şehir Devletleri* acayip saçma sapan bir hal almıştı çünkü. Herkes gergindi. Şarapçı, heykелci, çerçi. Tüm şehir devleti kafayı yemiş gibiydi. Kimse mantıklı düşünemiyordu.

Adaleti koruması gereken Themis rahipleri iki gün önce halkın gözü önünde Demokles'i demokrasiyle dövmüşlerdi.

Bej rengi, ikinci el dükkanından aldığı *chitonunu* düzeltti. Kuşağını sıktı. Onu görmemesini umut ederek başını önüne eğdi.

Baş rahip ona seslendi.

"*Hey Paliaton, hala hakikati mi arıyorsun ha?*" Yardakçıları güldüler.

"*Hayır,*" dedi büyük usta. Durumu kotarmak için salladı. "*Bir fıkra düşünüyordum.*"

"*Anlat da biz de gülelim.*" Dedi yardakçılardan biri, son derece ciddi bir sesle. Yargıç arkasında Nemesis heykeli gibi delici gözlerle Paliaton'a bakıyordu.

Oturduğu yerden anlatmaya başladı Paliaton.

Biri Diyojen'e sormuş; "Küfeyi kaçta aldın?"

Diyojen demiş ki;

"Bu bir küfe değil, kralın vicdanı kadar geniş bir pithos.

Fiyatını üç kere ödedim. İçinde bir kere yaşayacağım."

Paliaton kakhaha beklerken kötekle karşılaşınca koşmaya başladı. Çünkü o dönemler şehir devletlerinde Hukuk da ekonomi gibi bir

pornographos türüydü ama koşarken düşünölemeyecek kadar çetrefil bir konuydu bu.

Agoranın ara sokaklarında onları atlattı ama artık Tanrıça Themis'i kızdırdığını biliyordu.

"Alt tarafı bir fıkra..." dedi kendine soluğunu düzenlerken. Durum sandığından vahimdi. *"Artık düşünmesem iyi olacak."*

Başını önüne eğip ara sokaklara daldı. Çevresine 'ben sadece yürüyorum' *vaybı* yayarak devam etti. Bu kelimeyi geleceğı düşünürken uydurmuştu. *Janra, titr* falan başka salakça kelimeler de uydurmuştu ama içlerinde en çok bunu seviyordu.

Gözleri elma tezgahının başındaki su perisini andıran grek hatuna kaydı. Güneş nehlere benzeyen yüzüne vurmuştu. Işık, beyaz kıyafetinin içinden geçiyordu. Gözleri aşağı kaydı...

Fiyat etiketlerini görünce gözünü kaçırdı Paliaton.

Dilber ayrı, fiyatlar ayrı aklını almıştı Usta'nın. Yeminini yuttu ve düşünceleri tekrar ekonomiye kaydı. Bu kez daha *gore*.

"Sekmeler dolusu ekonomik model. Sarı, esmer, kızıl. 36 etnik unsurdan, çeşit çeşit, renk renk, desen desen halk kitleleri. Off..."

Paliaton, tekrar koşmaya başladı. Kendini durdurmak istiyordu. Düşünmekten korkuyordu artık. Hem geçmişte hem düşlediğı gelecekte belli ki, düşünmek ciddi bir sorundu. Ama geri dönmek çok zordu artık.

"Kama-Sutra baz alınarak tasarlanmış bilmem kaç sayfa vergi kanunu. Yardır. İstedığın her pozisyonda vergi alma yöntemleri. İskenderiye kütüphanesinden daha geniş bir arşiv... Sadece ekonomi dalında hem de."

Başı çatlayacak gibiydi düşünmekten. *“İnsan düşünürken utanıyor.”* diye düşündü Paliaton. Ama gaza gelmişti artık.

“Her ekonomik kalkınma modeli aynı. Giriş-Çıkış-Giriş. Ve hep sonunda sahneye cinsiyet, tür, eşya, boyut, zamansal yırtık fark etmeksizin her şeyi skip geçen eril şiddet giriyor. Zavallı halk küçücük. Büzüşmüş. Wunderbar!”

Ter içinde kalmıştı. Evi karşısındaydı. Doğru hamama girecek, bir testi şarap alacak ve beynini uyuşturana dek içecekti. Başka çaresi kalmamıştı.

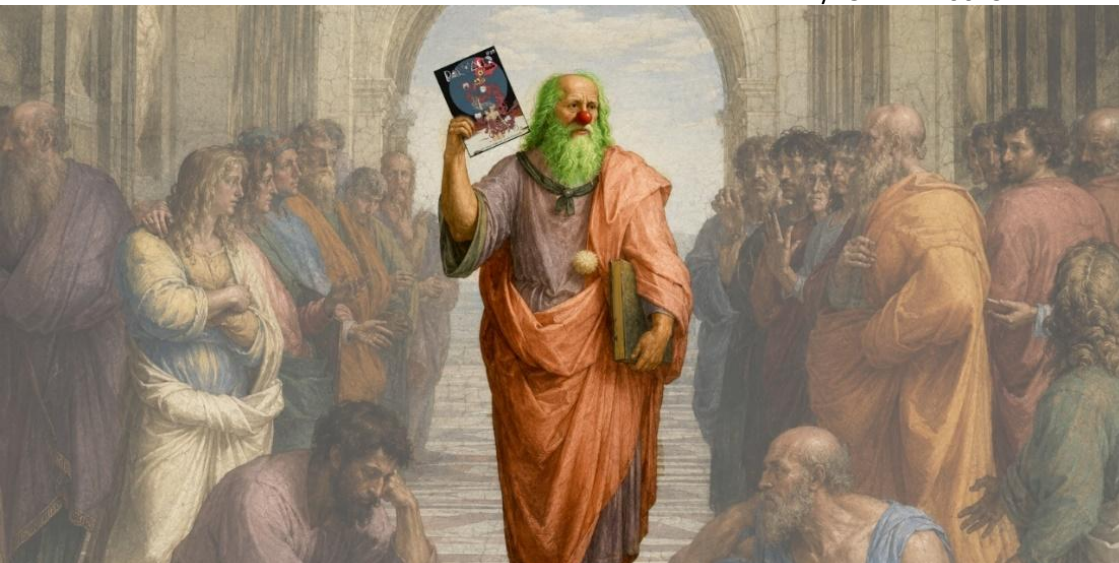
Tam kapıdan girecekti ki agoradan koşarak gelen bir çığırtkanın sesi onu durdurdu. Mali işlerden sorumlu Apollon Rahibinin son emrini bağırarak önünden geçip gitti.

“Fiyatları Zeus artırıyor!”

“Oha!” dedi büyük usta Sanki hakikati bulmuşçasına büyük bir şaşkınlıkla. *“Çok mantıklı lan.”*

Bunun üzerine Usta Paliaton’un beyni oracıkta patlayıverdi.

/252111-26029

/Gölgelerin Gücü Adına! Güüüç Bende Artık!!!

Adam güçlü.

Ama yiğit değil.

Güçlü...

Ve kaypak.

Güçlü ama...

Ayrıca korkak.

Güçlü!

Evet, ama o kadar güç bir adamda israf.

Adam Güçlü abi.

Hı hı...

Çok güçlü

...bir aparat olarak.

Güçlü

Üstelik bilge değil.

Olsun hala güçlü

Bir gözü de toprağa bakıyor.

Güçlü diyorum bilader.

Anlamıyorsun, özünde cılız.

Ama yine de güçlü.

Onunki postmortem ego şişimi.

Adam... Çok güçlü.

Ve gölgesinde her şey çürüdü.

Gölgesi bile güçlü!

Çoban kendini dağ sanmış

Bu durum dağın hoşuna gitmemiş.

O söz öyle değil ve adam güçlü.

Kötülük adına iyi düşünülmüş bir planın kullanışlı bir parçası.

Ezer bizi abi. Çok güçlü.

Güç... figüran dostum,

Sanıldığı kadar önemli değildir.

Hala İskeletor'dan bahsediyoruz değil mi?

Şşşş... He-Man geliyor konuyu değiştir.

/26522

/SOLUCAN

Evimin yakınlarında teorik fizik adına bir nevi kanıt niteliğinde bir sokaklar zinciri var. Bir teoriden ilham alarak o kestirmeye ‘solucan’ diyoruz. Fizikle hiç alakası olmayanlar için, iki nokta arasındaki en kestirme yol. İlk nokta benim evim. Diğeri, evde değilsem bulunduğum yer olan, bromun evi.

Solucanın girişi altmış yıllık iki binayla gizlenmiş. Normal bir sokak gibi görünüyor. Sağa dönüyor. Evler var. Bireyler. Sokak kedileri. Çok eskiden kendi adını söyleyen, kendi adının Koko olduğunun bilincinde bir papağan bile vardı.

Sağa döndüğü yerdeki bina yıllar önce yıkıldı. Belediye istemsiz bir kararla yukarı doğru uzanan arka sokağa küçük bir geçit açtı. Zamanda, tam 5 dakika değerinde bir yırtık.

Toplamda 5 sokak = 1 solucan. (- Kalabalık) + Tek başına yürümenin huzuru.

*

Bir sokak. İki de “yukarı doğru mecburi yön” olan iki caddenin tam ortasında.

Soldaki cadde semtin ana caddesi. Modern. Beyaz Türk. Yerleşik balkan göçmeni. Damat halayı milli marş gibi. Her ilçede devlet konser düzenler, rock yıldızları, rap starlar. Bizim semte Gültekin - Ekrem türevleri gelir. Bir tık altı düğün salonu. Cadde zengin. Kuyumcular, kafeler, zincir restoranlar. Neşeli görünen bir kalabalık. Piyasadaki gençler. Ve son göçlerden sonra her millettten bir kalabalık. Hepsi o caddeden kendi seçtikleri bir yere gidiyorlar. Mecbur kalmadıkça kalabalığa karışmak istemem. Ki o kalabalıkta yerel kıyafetleriyle bir Hintli bile gördüm.

Sağdaki cadde semtin ikinci caddesi. İlki kadar uzun. Orada da dükkanlar var. Ama o caddede bi eksiklik var. Random bir olmamışlık... Sanki sevilmeyen evlat, evliliği kurtarmak için yapılmış, özenilmemiş çocuk gibi. Alt kültür borusu kimin elindeyse ona dönüşen bir bukalemun. Çünkü orası tam o devrin caddesi.

Çocukluğumda fakir/mafiyatik Türkler ve Çingeneler yaşırdı. 90'larda şehir doğu illerinden göç alınca Bağlar bir anda doğu illerinin bir sentezine dönüştü. Kültür, giyiniş, demagoji. Dükkanlardan çalan müzik. Resmi dil gayri resmi büyük ölçüde değişti.

Birkaç on yıl sonra Suriye savaşında devlet dünyaya insanlık dersi verdi. İnsanın ne güzel bir 'tıkaç' olduğunu tüm dünyaya gösterdi ve o cadde bir anda Şam'a dönüştü. Tabelaları okuyamıyorum. Bakkal diye berbere girdim. Berberden yurtdışındaki bir akrabamı arayıp iki kilo piriñçle ayırdım.

Resmi dil gayri resmi Arapça artık. Belki on yıl sonra Hintçe. Belki de insana yeni evrilmiş, köleleştirdiğimiz yakın akraba primatların konuştuğu henüz bilinmeyen bir lisan olabilir.

Belki de bu yüzden yurtdışına çıkmaya hiç gerek duymadım. Çünkü yurtdışı iki sokak ötemde oturuyor.

Bir solucan. İkisi de "geri kalmışlığa mecburi yön" olan iki caddenin tam ortasında kıvrılıyor.

Çarpık kentleşmeye şükür, solucan sayesinde kalabalığa bulaşmadan 5 dakika sonra evde olacağım.

*

Dostumun evinden çıktım. Sabahtan beri dijital varlığımızı kuşanıp tüm hıncımızla zamana mızrak - kılıç dalmıştık. O suni gerçeklikte, oyun

zamanyla birkaç yıl yaşadktan sonra insan gerçekliğe ihtiyaç duyuyor. Bu bir zayıflık mı yoksa bir çeşit kozmik öpücük m emin olamıyorum. Soluęu sokakta alıyorum.

Caddeye bakıyorum. Kalabalık, birleşmiş milletler bayrağı gibi dalgalanıyor.

Diğer cadde de bir seçenek. Tabi zamanda küçük bir yolculuk yapıp 20 yıl öncesinin Türkiye’sine uğrayıp eve gitmek istersem.

Ayaklarım otomatik adımlarla *solucana* ilerliyor. İleri, mecburi istikamet. Yürüyenler için yön kuralları esnektir. İstediğim yöne yürüyebilirim gibi gelir hep.

Böyle saçma düşüncelere dalmış ve Solucan’daysam saat muhtemelen 4:20’dir. Ya eve dnyorumdur ya evden ıkmışımdır. Kırmızı gzlklerim yüzümde. Mecburi istikametini aksi yönde, eve dönüyorum.

Yazılarımda alıntı yapmayı sevmem ama ünlü düşünür “*Munchies*” sürekli yemek dşnmeninin insan zihnini sola çektiği görüşünde bulunmuş. Hakikaten zihnim sola çekiyor. Çünkü orada semtin en iyi kebabçısı var.

Bu unvanı lezzetli kebablarına, kırılan lahmacunlarına değil, 13 yaşındaki Kebabcan’a borçlu. Büyüyünce kebabçı olmak istiyor. Sipariř veriyor, ürün takibi yapıyor, hesap alıyor. Ustaları hızlı olmaları için motive ediyor. ocuk yle 30 yaşlarında bir esnaf ki, ben ne yiyeceğime karar verememişken o, tüm siparişlerden haberdar. Altı masanın siparişini biliyor, açık ayrıan götürüyor. orba çekiyor. Kolonya tutuyor. Kapıda molaya çıktığında adisyon koçanını yanında götürdü.

Allah’ım!

Adam mekanik. Adeta bir makine. Tezgaha sabitlenmiş emektar hesap makinasının iyi bir ziyafet sonrası eridiğine tanık oldum.

Çırağı yeterince övdüm ve karnım doydu.

Sokak تنها.

Ailemin ben doğmadan önce bir dönem oturduğu evin bulunduğu, benimle hiçbir bağı olmayan sokaktan aşağı yürüyorum. Solucanın 70'ler *dede mimarisi*yle tıka basa dolu midesine iniyorum. Bir kent enkazı.

Ama şimdiden 2 dakika 27 saniye kârdayım.

Yanından geçtiğim her binayı birinin dedesi elleriyle yapmış. Beton sıvanın üzerine malanın kenarıyla, mağara resminden hallice dalga desenleri çizilmiş. Bir nevi ilkel/brutalist sanat.

Solucan бүкер.

Ben de gerçeği бүкүp o dalga desenlerinin bu semte gelen ilk yerleşimcilerin denizden geldiğini anlatan bir tasvir olarak düşünmeyi tercih ediyorum. Denize yakın değiliz ama yürümüşlerdir.

Mideyi geçip 3. dakikanın ortalarında solucanın diğer başına yürümeye başladım. Sıvası dökülmüş, demir parmaklıkla kapalı pencerelerden ışık sızıyor. Tekinsiz gölgeler perdelerin arkasında kıpırdanıyor. Rutubet kokmasa bile rutubet kokusunu alabiliyorsun. Parmaklık diyorum çünkü *ferforjenin* bulunmasına daha üç yüz yıl var.

Beşinci dakikanın sonuna doğru size başta anlattığım yerdeyim. O iki bina arasına gizlenmiş, sağa dönen sokakta. Önümde, solucanı var eden yıkılmış binanın artık iki arabalık park yerine dönüşmüş geçidi. Güvenli sokaklar aşağıda. Aşağı doğru yürüyorum. Yaşam az önce buradan geçmiş. Kokusunu alıyorum.

Fakat solucandan her aşağı inişimde arkamda biri yürür. Asla değişmez. İki ayak sesi. Tak-tuk tak-tuk.

Sanki birazdan sokak lambasının sarı ışığı altında bir cinayete kurban gideceğim. Adım sesleri gerginlik yaratıyor. Onun için de durum aynı. Birkaç adım önünde yürüyen ben bir anda dönüp, sırf korktum diye tek derdi evine gitmek isteyen adamcağızı eşek sudan gelene kadar dövebilirim. Tehlikede değil, tehlikeliyim.

Ama biliyorum ki, bu gerginlik solucanın ücreti. Bana kazandırdığı zaman kadarını beni ölümüne korkutarak ömrümden tırnaklamaya çalışıyor.

Ama yemem.

Artık usta bir zaman yolcusuyum.

/26188

/bilmece

Yürürüm
zihnın çıplak karanlığına
bakmaya çekindiğın gölgelerdeyim.

ben en karası hislerin
cennetten kovduran
bir düşünceyim.

/Epilog:

Gerçeklik bu sıralar beni hiç çekmiyor. Sonbahar kapıda. Yıkamaz ama içimden geçecek, biliyorum. Son zamanlar, bir şekilde orada olmadığım için bulunmam gereken yerlerde bazı sorunlar yaşanıyor. Neredeyim diye sorsam, cevap *“nerede olmak istediğimi bilmediğim ve orada olsam yüksek ihtimalle orada da olmak istemeyeceğim bir yer”* olurdu. Bu yersiz yersizlik bunu anlamasını beklemediğim başkalarınca anlaşılamayınca da soruna yol açıyor. Ciddi sorunlar değil. Küçük çabalarla üzerleri kapatılacak basit sıkıntılar. Orada olsam **ŞAK!** diye çözerim ama orada değilim ne yazık.

Yazın güzelliğı gittikçe soluyor.

Bu da sorun değil ama serin akşam rüzgârı çıplaklığın ferahlığı önünde bir engel.

Sylvan Clownson
Milenyum Balkon
Eylül 2026

iletisim: palyacofanzin@gmail.com
Sylvan Clownson @ feysbuk / x / insta
Palyaco Fanzin is made by a human

ansikkopedi
P cildi / palyaçolar

